
ÀRTEMIS
Llibre XI · Caçadora de la Lluna d'Argent

ACTE I — EL JURAMENT DEL BOSC

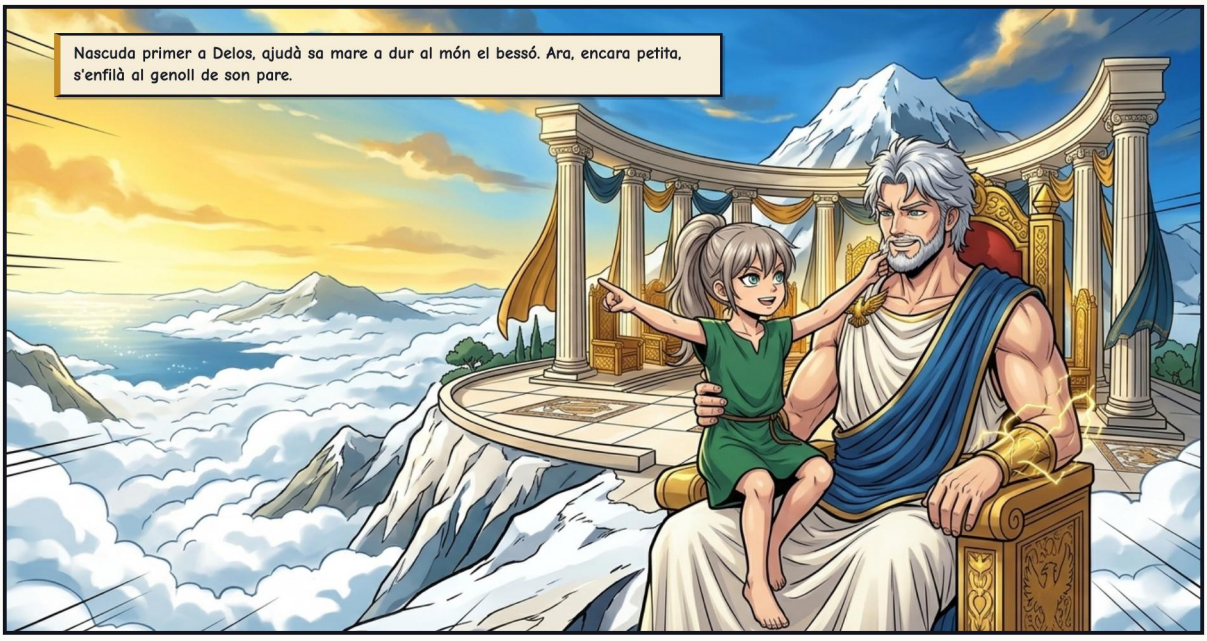





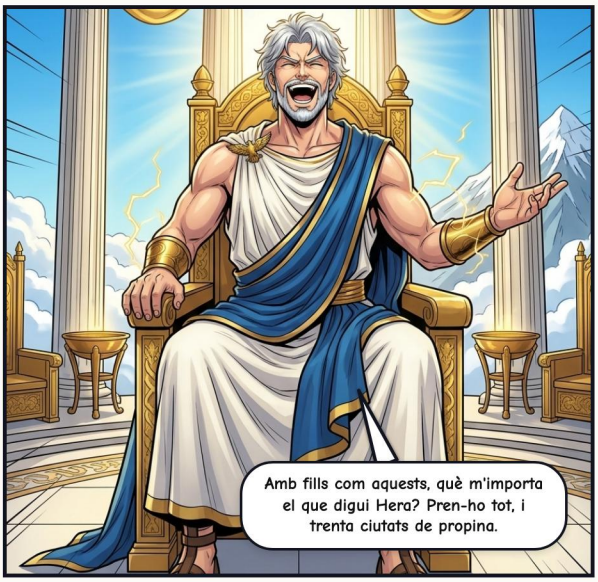




A Lípara, els Cíclops forjaven un abeurador per als cavalls de Posidó. Les nimfes no gosaven ni mirar-los.


Cíclops! Deixau l'abeurador. Vull un arc, fletxes i un carcaix.


Als tres anys, asseguda al genoll de Brontes, li arrabassà un floc de pèl del pit. Encara n'és calb.


La primera bèstia que caci serà vostra.


Els Cíclops t'han fet això? Idò vés, petita caçadora. El bosc t'espera.

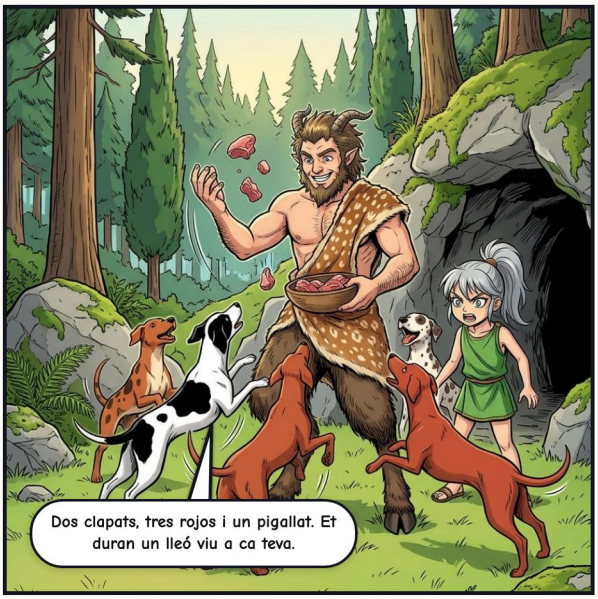
Dos clapats, tres rojos i un pigallat. Et duran un lleó viu a ca teva.


Cinc cérvoles de banyes d'or pasturaven vora l'Anauros. N'agafà quatre. La cinquena quedà per a Hèracles.




La primera fletxa tocà un om. La segona, un roure. La tercera, una fera. La quarta, una ciutat d'homes injusts.


Anys de vida salvatge la feren guardiana del bosc: dolça amb qui el respecta, implacable amb els superbs.

ACTE II – EL PREU DE L'ORGULL

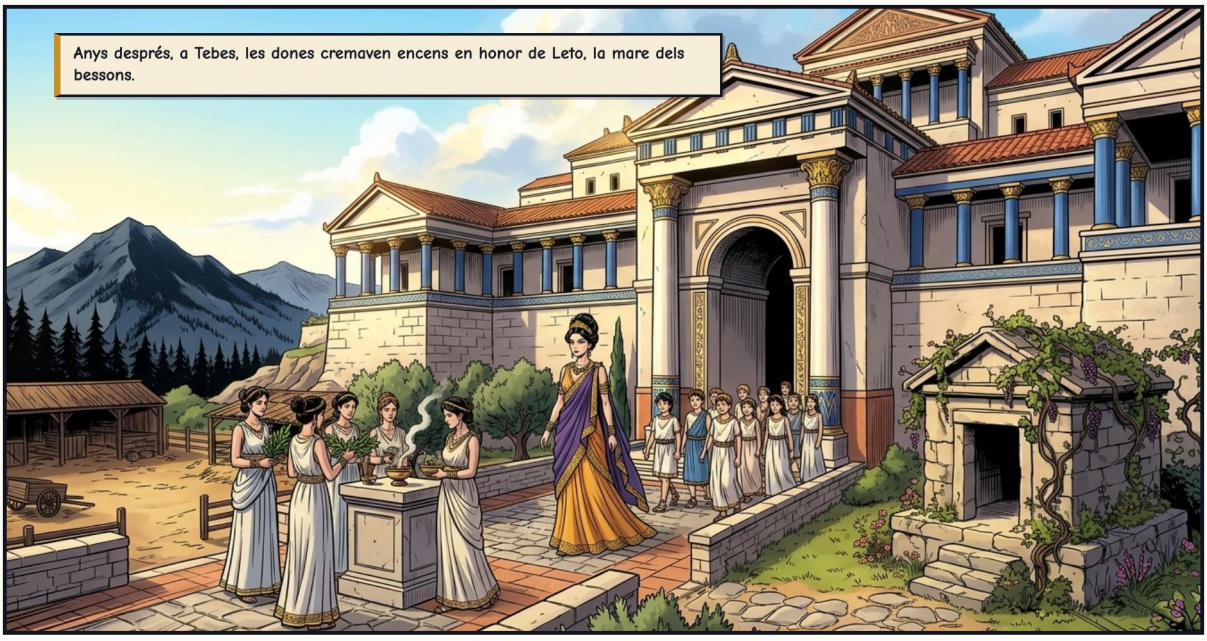









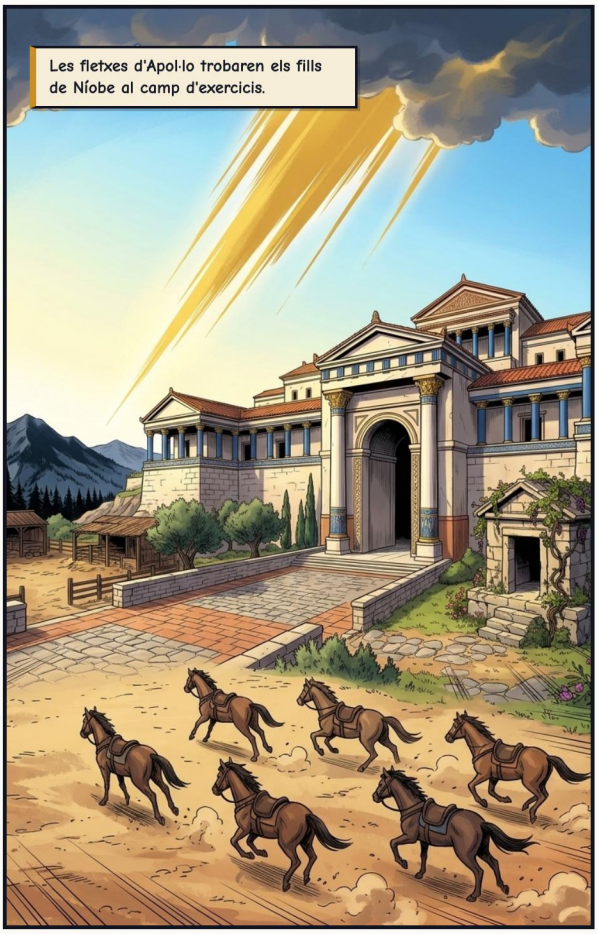
Les fletxes d'Apol·lo trobaren els fills de Níobe al camp d'exercicis.




Deixa-me'n una! Només la més petita!


El dol la tornà pedra. Un vent la dugué fins al mont Sípil, on la roca encara plora.

ACTE III – EL CÉRVOL DEL CITERÓ












VANTA'T DAVANT DELS TEUS AMICS D'HAVER VIST ÀRTEMIS— SI ENCARA POTS PARLAR!!


SHIMMM!!


Aquest... som jo?


Peu Negre! Rastrejador! Som jo, som JO!
Només en sortí el bram d'un cérvol.




«Acteó! On ets? Que et perds la presa!»

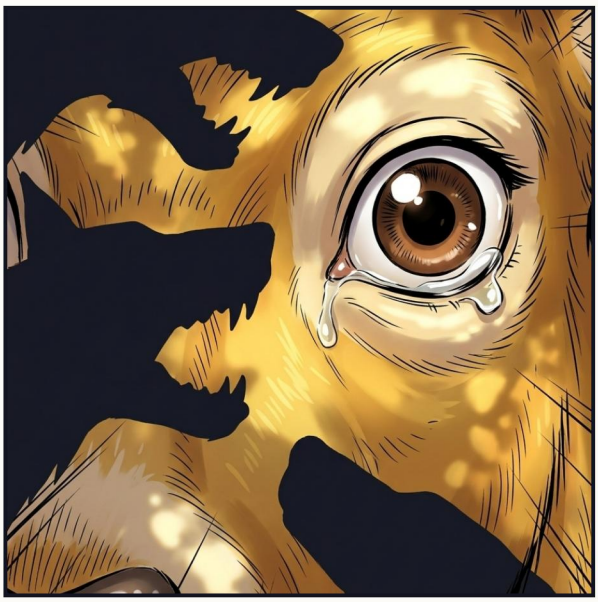


Ell mateix havia ensinistrat els cinquanta cans. Cap no el reconegué.


Uns deien que la deessa havia estat massa cruel. Altres, que guardava el seu vot. Encara se'n discuteix.

ACTE IV – LA FLETXA DINS LES ONES












Només caçava el que necessitaven, i alliberava allò que queia al parany per error.


Córrer davall la teva lluna, Àrtemis, és l'únic regne que he volgut mai.


No et sents mai tota sola, amb aquest vot?
El vaig triar abans de saber sostenir un arc. Estar sola és que altres triïn per tu.




La gent diu que et casaràs amb el gegant.

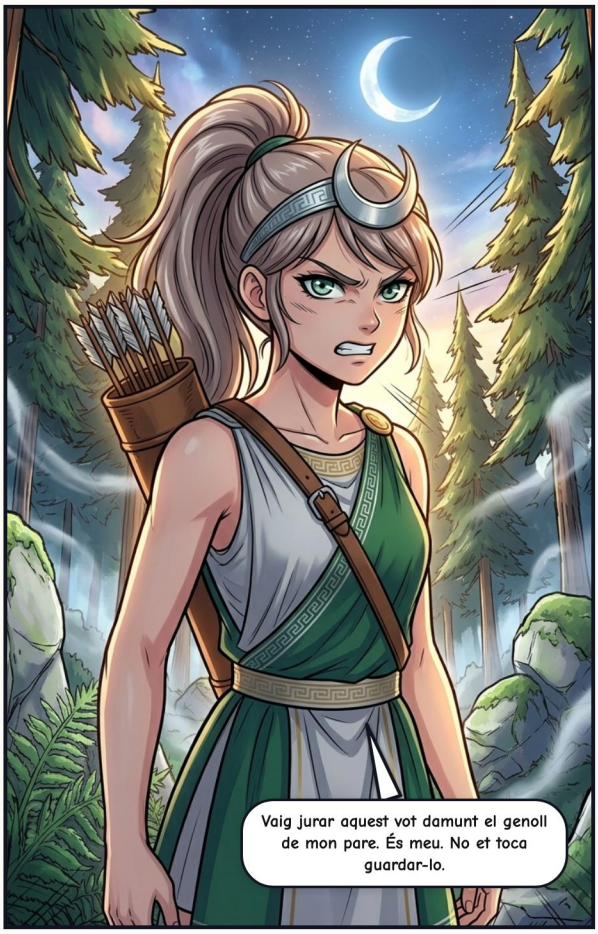
Vaig jurar aquest vot damunt el genoll de mon pare. És meu. No et toca guardar-lo.


Idò fes-lo fora.



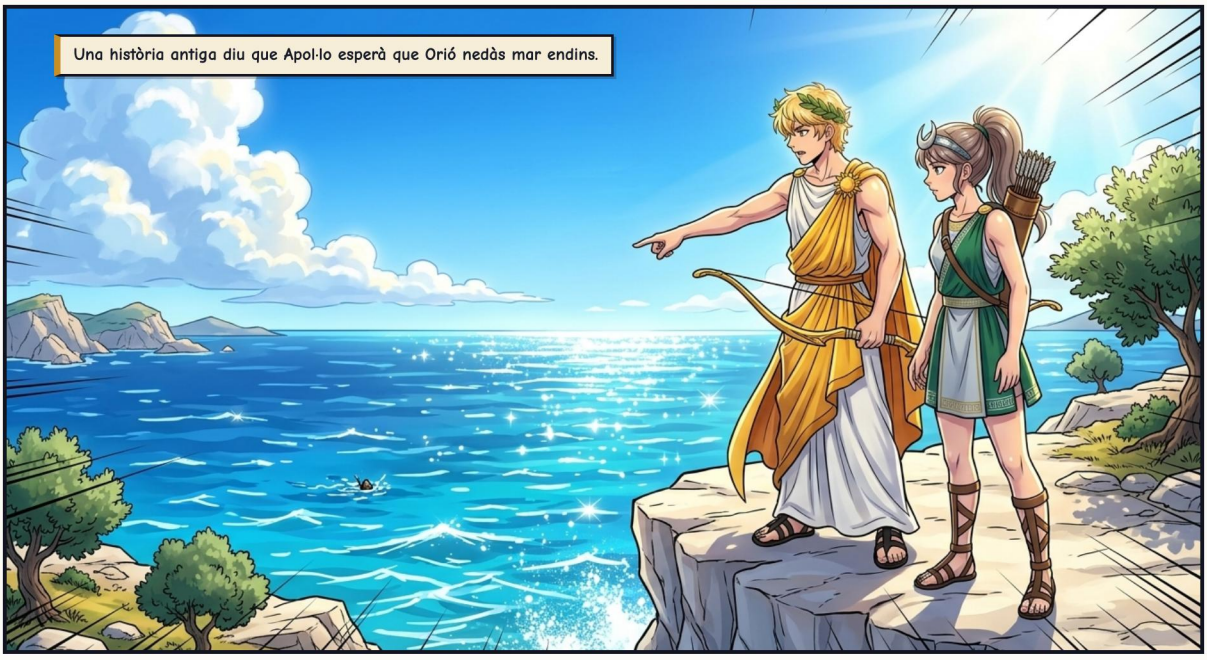
Una història antiga diu que Apol·lo esperà que Orió nedàs mar endins.


Digues, millor arquera de l'Olimp: ets capaç d'encertar aquella roca fosca que sura més enllà de l'escull?


TWANG!!







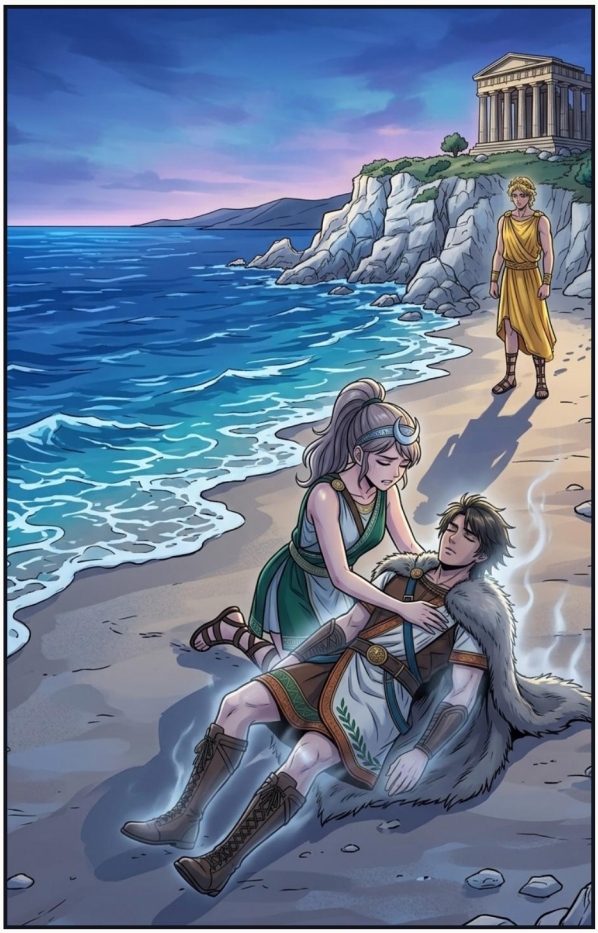



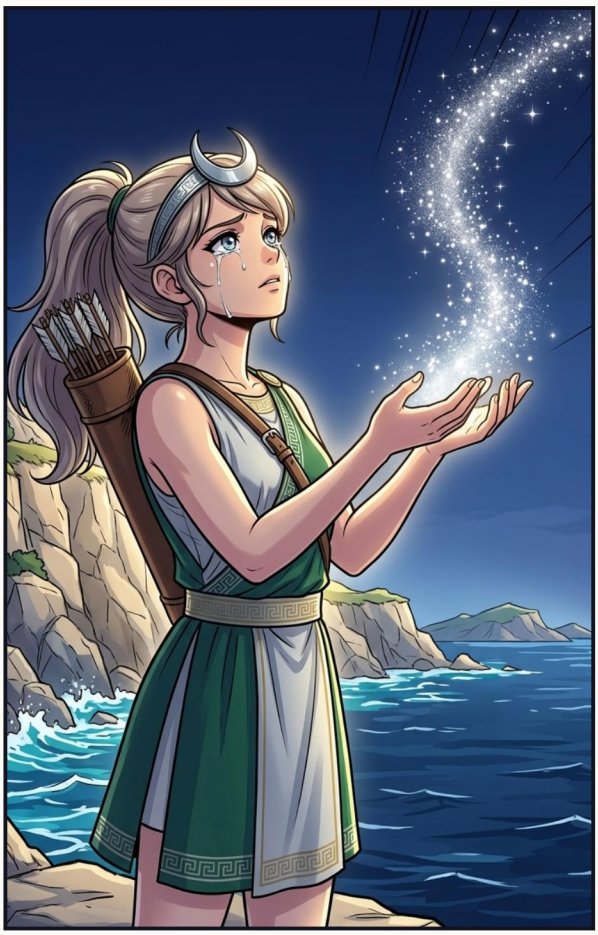


Posà Orió entre les estrelles. Les tres del seu cinturó encara travessen el cel d'hivern.
Perdona'm, amic meu. Si la terra no et pot guardar, caça per sempre entre les estrelles.

EPÍLEG — SILENCI DELS PINS



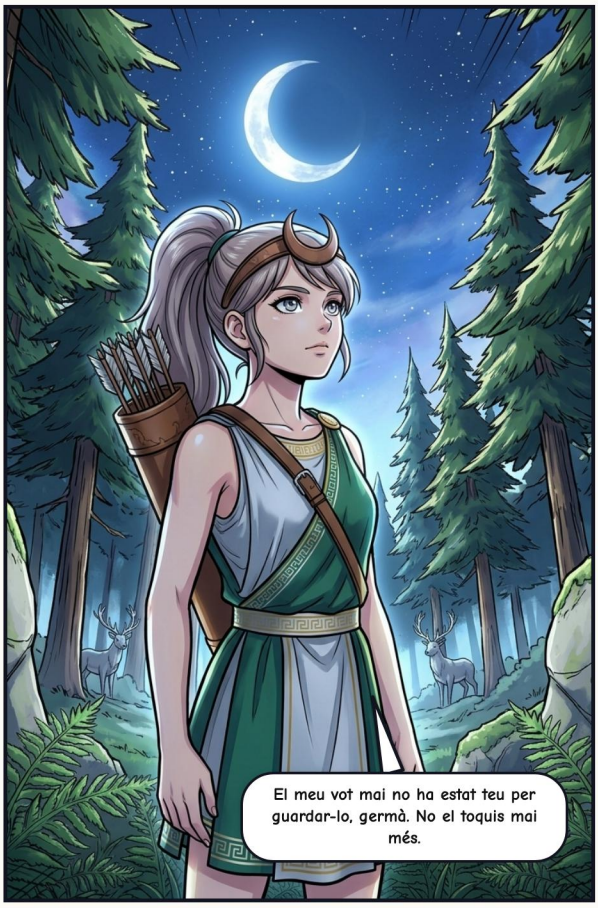





COLOFÓ

Àrtemis: Caçadora de la Lluna d'Argent

Déus de l'Olimp: Mitologia Grega

FONTS CLÀSSIQUES

Cal·límac (Himne a Àrtemis), Ovidi (Metamorfosis 3 i 6), Homer (Ilíada 24), Apol·lodor (Biblioteca 1.4, 3.4–3.5), Higí (Astronomia 2.34, segons Istre). A Cal·límac, Orió és enemic seu; nosaltres seguim Istre.

Relat adaptat lliurement a partir de les fonts clàssiques de la mitologia grecoromana, en domini públic.

EDICIÓ I IL·LUSTRACIONS

Adaptació, curadoria i edició: Guillem Cantallops Ramis. L'adaptació al còmic i les il·lustracions s'han creat amb intel·ligència artificial; no es reclama dret d'autor sobre les imatges generades automàticament.

LLICÈNCIA

L'edició, els textos adaptats i les traduccions es comparteixen sota llicència CC BY-NC-SA 4.0 (Reconeixement – NoComercial – CompartirIgual).

https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/deed.ca

OBRA EN CURS I COMENTARIS

Aquest còmic forma part d'una col·lecció en revisió. Si hi trobau alguna errada o voleu enviar comentaris, escriviu-nos indicant la versió de baix.

https://olimp.talaiot.net · olimp@talaiot.net

Versió 1 · 2026-11-26

11-artemis_ca.pdf